

Η κανιβαλιστική πρακτική της ονομαστικής πώλησης δεν θα εφαρμοστεί!

Σωματείο Εργαζομένων στην Εταιρεία RetailWorld A.E.- Καταστήματα Public

Η εταιρεία της Public (PMM) που κόπτεται τόσο πολύ για την ατομική εξέλιξη καθενός και καθεμίας από εμάς, δεν σταματάει να μας το αποδεικνύει... Λίγες μέρες πριν τις γιορτές (και όλου του φόρτου εργασίας που αυτές συνεπάγονται), τα στελέχη της εταιρείας, προσπαθώντας μάλλον να φανούν αντάξιοι του Εμπενίζερ Σκρούτζ αποφάσισαν να εφαρμόσουν την άθλια πρακτική της ονομαστικής πώλησης για όλους τους συναδέλφους πωλητές. Κάθε φορά που ο κάθε συναδέλφος στέλνει τον πελάτη στο ταμείο (ακόμα και αν έχει ψωνίσει μόνο μπαταρίες ή γομολάστιχες) θα πρέπει να του δίνει ένα χαρτάκι με τον κωδικό του ώστε να καταγράφεται από τα ταμεία η ατομική του επίδοση στις πωλήσεις.

Τί σημαίνει όμως για εμάς τους εργαζόμενους αυτή η πρακτική;

Με λίγα λόγια εμείς, οι εργαζόμενοι που αμειβόμαστε στη συντριπτική μας πλειοψηφία με τον κατώτατο μισθό –ένας πολύ μεγάλος αριθμός από εμάς με καθεστώς μερικής απασχόλησης– θα πρέπει να ανταγωνιζόμαστε ο ένας τον άλλον για να αποδείξουμε ότι είμαστε άξιοι της ανταμοιβής μας. Όλα αυτά μάλιστα τη στιγμή που οι διάφορες τεχνικές εντατικοποίησης των ρυθμών εργασίας μας και εξουθένωσης μας με την μετατροπή μας σε παιδιά για όλες τις δουλειές δεν λείπουν καθόλου (βλ. στόχοι πωλήσεων ανά κατάστημα και τμήμα, δείκτες NPS, καταγραφή ατομικών πωλήσεων στα ακριβά προϊόντα τεχνολογίας μέσω dma, διαρκής πίεση στους πωλητές να τιμολογούν μέσω genie, δανειοδοτήσεις μέσω klarna, κάθε άτομο σε 3-4 διαφορετικά πόστα ανάλογα την υποστελέχωση και πάει λέγοντας).

Είναι προφανές λοιπόν ότι αυτή η πρακτική έρχεται να προστεθεί σε μία πλειάδα άλλων που αποσκοπούν στη μετατροπή μας σε «μηχανάκια» στα πλαίσια της εντατικοποίησης των ρυθμών εργασίας (σε πρότυπα Amazon). Μιας πρακτικής που επιδιώκει την επικράτηση ενός ακραία ανταγωνιστικού κλίματος όπου για χάρη του μόνου θα προσπαθεί ο ένας να κλέψει

την πώληση από τον άλλο, να ξεπετάξει στα γρήγορα τον πελάτη για να προλάβει τον επόμενο, ακόμη και στο κυνήγι των υπερωριών (δουλεύοντας παραπάνω κόβεις παραπάνω χαρτάκια!), ακόμη-ακόμη και στο να αποφεύγουν συνάδελφοι να δηλώσουν ασθένεια μήπως χάσουν καμία πώληση ή να παραμελούν άλλες δουλειές όπως τα web, τις επιστροφές, τις παραλαβές κτλ («γιατί να κάνω παραλαβή και όχι πώληση αφού από εκεί θα πάρω μπόνους;»). Από την άλλη δεν είμαστε αφελείς, γνωρίζουμε ότι αργά ή γρήγορα, αν αυτή η πρακτική γίνει κανονικότητα, θα αποτελέσει την επόμενη εύκολη δικαιολογία απόλυσης ή απειλής απόλυσης για τον καθένα μας.

Μήπως θα γίνουμε πλούσιοι από το μπόνους;

Η μέχρι τώρα εμπειρία είναι αμείλικτη: ΟΧΙ. Δεν αρκεί καν για να απαλύνει τα τεράστια προβλήματα απώλειας της αγοραστικής δύναμης των πενιχρών μισθών μας λόγω της ακρίβειας και του πληθωρισμού. Αντίθετα αυτό που διδάσκει η εμπειρία είναι πως τέτοιου είδους bonus λειτουργούν σαν δόλωμα για ένα χρονικό διάστημα, μέχρι να εδραιωθεί η πρακτική την οποία θέλει να εισάγει η διοίκηση της εταιρείας και μετά το bonus παύει μαγικά μια μέρα να υπάρχει ο στόχος για την επίτευξή του ή γίνεται πρακτικά απλησίαστος. Δηλαδή το bonus φεύγει αλλά οι πρακτικές κανιβαλισμού συναδέλφων και οι εξοντωτικοί ρυθμοί εργασίας μένουν.

Αντιλαμβανόμαστε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι και ότι έστω και λίγα ευρώ παραπάνω τον μήνα μας είναι αναγκαία. Η ευθύνη όμως για αυτό δεν βαρύνει εμάς, και μάλιστα τον καθένα και καθεμία μας ατομικά. Βαρύνει την κυβέρνηση και τις πολιτικές που εφαρμόζει (με πιο πρόσφατη την εξαφάνιση 12 χρόνων προϋπηρεσίας που βάφτισε «ξεπάγωμα τριετιών») υπέρ των εργοδοτών και βαρύνει την διοίκηση της εταιρείας που παρόλο που αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες αλυσίδες λιανικών πωλήσεων συνεχίζει να δίνει το παράδειγμα στην αγορά αρνούμενη να υπογράψει συλλογική σύμβαση εργασίας που θα δίνει στους εργαζόμενους της αυξήσεις και συνθήκες για δουλειά με αξιοπρέπεια.

Το ερώτημα μάλλον θα πρέπει να αντιστραφεί. Μήπως κάποιοι άλλοι γίνονται πλούσιοι από τα bonus; Και για να κάνουμε το ερώτημα πιο συγκεκριμένο, τι bonus θα πάρουν τα στελέχη της εταιρείας για την σύλληψη και την εφαρμογή αυτής της κανιβαλιστικής πρακτικής; Πριν ξεκινήσουν λοιπόν τις αναλύσεις και τις νουθεσίες για το πόσο «καλή» ή «αναγκαία» είναι η νέα τους σύλληψη και πόσο πολύ την «θέλαμε όλοι» ας ξεκινήσουν απαντώντας σε αυτό.

Τι πρέπει να κάνουμε;

Όπως πολλές φορές έχουμε τονίσει στα κείμενά μας, στο τέλος της ημέρας οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι δεν έχουμε παρά μόνο ο ένας τον άλλον. Αυτή η επαίσχυντη πρακτική που υπονομεύει αυτή τη σχέση δεν θα γίνει ανεκτή! Όπως δεν θα γίνει ανεκτή καμία πρακτική ή συμπεριφορά που δεν σέβεται την αρχή της συναδελφικότητας και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων! Δεν δουλεύουμε για την πάρτη μας, δουλεύουμε ο ένας για τον άλλον, με αλληλεγγύη και ομαδικότητα και όχι σε βάρος του άλλου! Οι ταμίες δεν είναι και ούτε θα γίνουν οι ρουφιάνοι της εταιρείας καταχωρώντας τα σκονάκια τους !

- Καλούμε όλους τους συναδέλφους να μην εφαρμόσουν αυτή την άθλια πρακτική! Ούτε ένα χαρτάκι να μην φτάσει στα ταμεία!

- Σε περίπτωση πιέσεων ή απειλών από προϊσταμένους ή διευθυντές να έρθουν άμεσα σε επικοινωνία με το σωματείο!

- Η διοίκηση να πάρει τα χαρτάκια και να τα βάλει εκεί που ξέρει πολύ καλά ως αυτοαποκαλούμενη «Πράσινη Εταιρεία»... Στην ανακύκλωση!

- Η αξιοπρέπεια μας είναι αδιαπραγμάτευτη!

- Υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας τώρα!

Καμιά συνάδελφος μόνη της, κανένας συνάδελφος μόνος του!